

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator											
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי דכתיב (תהלים ס"א) אגורה באהלך עולמים? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז!	דאמר רב יהודה אמר רב:											◇	צו:
כל ת"ח שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה, שפתותיו דובבות בקבר.	דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											◇	צז:
מאי קראה? (שיר השירים ז') וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים, ככומר של ענבים, מה כומר של ענבים - כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים - כיון שאומרים דבר שמועה מפייהם בעוה"ז, שפתותיהם דובבות בקבר.	ר' יצחק בן זעירא, ואיתמא שמעון נזירא:											◇	צז:
אחד בן ט' שנים וכו'.												■	צז:
בן עשרים שנה שלא הביא שתי שערות - יביאו ראייה שהוא בן עשרים והוא הסריס, לא חולץ ולא מייבם בת עשרים שנה שלא הביאה שתי שערות - יביאו ראייה שהיא בת עשרים והיא האילונית, לא חולצת ולא מתייבמת	ורמינהו:											◇	צז:
והוא שנולדו לו סימני סריס.	הא אתמר עלה, א"ר שמואל בר יצחק אמר רב:											◇	צז:
דיקא נמי	רבא:											■	צז:
והוא הסריס	דקתני:											■	צז:
שמע מינה.												■	צז:
וכי לא נולדו לו סימני סריס עד כמה?												◇	צז:
עד רוב שנותיו.	תני דבי רבי חייא:											◇	צז:
כי אתו לקמיה דרבא, אי כחוש, אמר להו: זילו אברוהו, ואי בריא, אמר להו: זילו אכחוהו, דהני סימנין, זמנין דנתרי מחמת כחישותא, וזמנין דנתרי מחמת בריותא.	[רבא]											◇	צז:
הדרן עלך האשה רבה												◇	

יבמות-האשה רבה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
נושאים על האנוסה ועל המפותה.											■	צז.
האונס והמפתה על הנשואה - חייב.											■	צז.
נושא אדם אנוסת אביו ומפותת אביו, אנוסת בנו ומפותת בנו	[ת"ק]										◆ ■	צז.
אוסר באנוסת אביו ומפותת אביו.	רבי יהודה:										◆ ■	צז.
תנינא להא דת"ר:											■ ◇	צז.
אנס אשה - מותר לישא בתה, נשא אשה - אסור לישא בתה.	[ת"ר]										■ ■ ◇	צז.
הנשען מן האשה - אסור באמה ובבתה ובאחותה	ורמינהו:										■ † ◇	צז.
מדרבנן.											!	צז.
וכל היכא דאיכא איסורא מדרבנן, תני נושאים לכתחלה?											‡	צז.
כי תנן מתניתין - לאחר מיתה.											!	צז.
מנא הני מילי?											^	צז.
בכולן נאמר שכיבה וכאן נאמר קיחה, לומר לך, דרך ליקוחין אסרה תורה.	דת"ר:										■ !	צז.
אלא מעתה, גבי אחותו דכתיב: (ויקרא כ') איש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו, הכי נמי דרך קיחה הוא דאסור, דרך שכיבה שרי?	רב פפא לאביי:										‡	צז.
ליקוחין כתיבי בתורה סתם, הראוי לקיחה - קיחה, הראוי לשכיבה - שכיבה.	א"ל: [אביי]										!	צז.
אנס אשה מותר לישא בתה - מהכא, כתיב: (ויקרא י"ח) ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה, הא בת בנה דידיה ובת בתה דידיה גלי, וכתיב: ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח, הא כיצד? כאן באונסין, כאן בנשואין.	רבא:										!	צז.
איפוך אנא											‡	צז.
ערויות שאר כתיבי בהו, בנשואין איכא שאר, באונסין ליכא שאר.											!	צז.
רבי יהודה אוסר באנוסת אביו וכו'.											■	צז.
מאי טעמא דרבי יהודה? דכתיב: (דברים כ"ג) לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו, כנף שראה אביו לא יגלה. וממאי דבאנוסה כתיב? דכתיב מעילויה דקרא: (דברים כ"ב) ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף.	רב גידל אמר רב:										■ ◇	צז.
ורבנן?											‡	צז.
אי הוה סמיך ליה - כדקאמרת, השתא דלא סמיך ליה - מיבעי ליה לכדרב ענן	[רבנן]										!	צז.
בשומרת יבם של אביו הכתוב מדבר, ומאי כנף אביו? כנף הראוי לאביו לא יגלה.	דאמר רב ענן אמר שמואל:										■ !	צז.
ותיפוק ליה משום דודתן											‡	צז.
לעבור עליה בשני לאוין.											!	צז.
ותיפוק ליה משום יבמה לשוק											‡	צז.
לעבור עליה בשלשה לאוין.											!	צז.
ואיבעית אימא: לאחר מיתה.											!	צז.
אח מאב ולא מאם והוא בעלה דאם ואנא בריתה דאנתתיה											○ ◇	צז:
דלא כר' יהודה דמתני'.	רמי בר חמא:										■	צז:
אח הוא וברי הוא אחתיה אנא דהאי דדרינא אכתפאי											○ ◇	צז:
משכחת לה בעובד כוכבים הבא על בתו.											■	צז:
שלמא לך ברי בת אחתיך אנא											○ ◇	צז:

